

ปัญหาการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการเลี้ยงนกแอ่นกินรังในอาคารที่อยู่อาศัย¹

พรทิพย์ สิริวัฒนโสภา²

การศึกษาปัญหาการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการเลี้ยงนกแอ่นกินรังในอาคารที่อยู่อาศัยเนื่องจากนกนางแอ่นกินรังถือเป็นสัตว์เศรษฐกิจที่สร้างรายได้ให้กับประเทศไทย บางคนเรียกว่า “นกอีแอ่น” มีชื่อสามัญเรียกว่า “Edible -Nest Swiftlet” และ มีชื่อเรียกทางวิทยาศาสตร์ว่า “ Collocatia Fuciphagus” หรือ “Aerodramus fuciphagus” โดยธรรมชาติของนกแอ่นกินรังชนิดนี้จะอาศัยอยู่ตามถ้ำและตามเกาะแก่งที่ไม่ห่างจากแนวชายฝั่งทะเลมากนัก นกแอ่นกินรังเป็นนกที่ให้ผลผลิตของรังที่มีมูลค่าสูงในเชิงพาณิชย์การซื้อขายมากที่สุดในท้องตลาดของประเทศไทย เนื่องจากความนิยมของประชาชนเชื้อสายจีนที่มีความเชื่อและค่านิยมชื่นชอบในการบริโภคของนกแอ่นกินรังเป็นอย่างมาก ประกอบกับในปัจจุบันมีงานวิจัยมากมายในเรื่องคุณค่าทางโภชนาการและสรรพคุณทางยาต่างๆเกี่ยวกับการบริโภคของนกแอ่นกินรัง ซึ่งตรงกับสรรพคุณทางตำราจีนว่าการบริโภคของนกแอ่นกินรังนั้น มีประโยชน์ต่อสุขภาพมากมาย สามารถเสริมสร้างระบบภูมิคุ้มกัน เพิ่มระบบการเผาผลาญและบำรุงผิวพรรณ จากปัจจัยหลายๆปัจจัย จึงเป็นแรงจูงใจให้ประชาชนหันมาสนใจประกอบอาชีพเลี้ยงนกนางแอ่นกินรังมากขึ้นโดยผู้ประกอบการอาชีพเลี้ยงนกนางแอ่นกินรังได้ดำเนินการดัดแปลงอาคาร ตึก บ้าน โรงเรือนที่อยู่อาศัย หรือกระทั่งมีการก่อสร้างอาคาร คอนโด หรือบ้าน ซึ่งเรียกว่า “คอนโดนก” “บ้านนก”โดยทำการดัดแปลงสภาพภายในตัวอาคาร ให้มีสภาพที่คล้ายคลึงเหมือนกับถ้ำตามธรรมชาติที่นกแอ่นกินรังเข้าไปสร้างรังวางไข่ โดยจุดประสงค์เพื่อให้ นกแอ่นกินรังเข้ามาสร้างรังวางไข่ภายในอาคารเพื่อที่จะได้เก็บรังของนกแอ่นกินรัง และนำไปจำหน่ายหารายได้ สำหรับในประเทศไทยนั้น พบว่าในปัจจุบันการประกอบกิจการเลี้ยงนกแอ่นกินรังนั้นกระจายไปแทบทุกจังหวัดของประเทศไทยโดยผู้ประกอบการเลี้ยงนกแอ่นกินรังในอาคารที่อยู่อาศัยจะมี 2 รูปแบบใหญ่ๆ คือ รูปแบบที่ 1 คือ ทำการดัดแปลงพื้นที่บางส่วนหรือทั้งหมดของอาคารที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัยหลังเดิมหรืออาคารที่ปิดร้าง โดยจะทำการดัดแปลงแบบแปลนภายในอาคาร มีการเพิ่มความชื้นและปรับอุณหภูมิ

¹ บทความนี้เรียบเรียงจากการศึกษาอิสระ เรื่อง ปัญหาการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการเลี้ยงนกแอ่นกินรังในอาคารที่อยู่อาศัยโดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา คือ รองศาสตราจารย์ประเทือง ธนียผล และคณะกรรมการสอบ คือ รองศาสตราจารย์จรัส เล็งวิทยาและรองศาสตราจารย์จุฑพร วงศ์ทองสรรค์

² นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต (ส่วนภูมิภาค) คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ภายในอาคารให้มีสภาพแวดล้อมคล้ายคลึงหรือเหมือนถ้าตามธรรมชาติที่เป็นแหล่งที่สร้างรังวางไข่ของนกนางแอ่นกินรัง

รูปแบบที่ 2 คือ ทำการสร้างอาคาร หรือคอนโด หรือบ้านหลังใหม่ โดยมีการออกแบบแปลนภายในอาคาร มีการเพิ่มความชื้น การปรับอุณหภูมิภายในอาคารให้มีสภาพแวดล้อมคล้ายคลึงหรือเหมือนกับถ้าที่เป็นแหล่งที่สร้างรังวางไข่ หรือที่รู้จักกันว่า “บ้านนก” หรือ “คอนโดนก”

แต่ในการประกอบอาชีพเลี้ยงนกแอ่นกินรังในอาคารที่อยู่อาศัยนั้น หากพบว่าอาคารตั้งอยู่ในแหล่งชุมชน แหล่งธุรกิจ แหล่งค้าขาย มักจะส่งผลกระทบต่อสภาวะแวดล้อม ต่อสิ่งแวดล้อม ต่อสุขภาพร่างกายของผู้ที่อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง ซึ่งถือเป็นการละเมิดสิทธิของผู้อื่น จึงมีประชาชนที่ได้รับผลกระทบได้ทำการร้องเรียนเหตุเดือดร้อนรำคาญ เรื่องเสียงดังจากการเปิดเสียงเรียกนก เรื่องกลิ่นเหม็นจากมูลนก เรื่องความชื้นจากฝาผนังอาคารที่ใช้เลี้ยงนก เรื่องฝุ่นจากการบินเข้า-ออกจากอาคารเลี้ยงนก และความกังวลโรคติดต่อที่เกิดจากนกแอ่นกินรัง เช่น เชื้อราในมูลนก โรคไขหวัดนก ในการแก้ไขปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญนั้นพบว่าเป็นการแก้ไขปัญหาที่ปลายเหตุจึงไม่สามารถแก้ไขปัญหาให้ยุติได้อย่างถาวร เมื่อพิจารณาจากกฎหมาย พบว่ามีกฎหมายที่เกี่ยวข้องอยู่ 4 ฉบับ ไม่ว่าจะเป็นในส่วนพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2562 พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 พบว่าไม่สามารถเอาผิดกับผู้ประกอบการเลี้ยงนกแอ่นกินรังได้ เนื่องจากไม่มีกฎหมายบัญญัติแนวทางหรือหลักเกณฑ์ ควบคุมกำกับ ให้ปฏิบัติตามโดยเฉพาะ หรือยังบัญญัติไม่ครอบคลุมถึงกิจการการเลี้ยงนกแอ่นกินรังในอาคารที่อยู่อาศัย

สำหรับสถานภาพทางกฎหมายของนกแอ่นกินรังในประเทศไทยนั้น พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 และกฎกระทรวงได้ประกาศให้นกแอ่นกินรังเป็นสัตว์ป่าคุ้มครอง ตามกฎกระทรวงกำหนดให้สัตว์ป่าบางชนิดเป็นสัตว์ป่าคุ้มครอง พ.ศ. 2546 ตามบัญชีแนบท้ายสัตว์ป่าคุ้มครอง ลำดับที่ 862 ซึ่งกฎหมายฉบับนี้ได้บัญญัติเกี่ยวกับผู้เข้าไปเก็บรังของนกแอ่นกินรังที่อยู่ภายในถ้ำหรือตามเกาะแก่งต่างๆจะต้องไปขอสัมปทานจากหน่วยงานของรัฐ การเก็บรังนกแอ่นกินรังนั้นจะต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยอากรรังนกแอ่น ภายใต้บทบัญญัติ มาตรา 21 แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 ซึ่งบัญญัติไว้ ดังนี้ วรรค 2 “ความในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับแก่ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตเก็บรังนกแอ่นตามกฎหมายว่าด้วยอากรรังนกแอ่น และผู้ที่อาศัยอำนาจของผู้รับอนุญาตดังกล่าว แต่ต้องปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

ในส่วนของผู้ประกอบการที่เลี้ยงนกแอ่นกินรังในอาคารที่อยู่อาศัยที่ได้ทำการตัดแปลง การต่อเติม การสร้างอาคาร การเก็บหรือครอบครองรังนกแอ่นกินรังที่อยู่ภายในอาคารนั้น ยังไม่มีกฎหมายเข้าไป

ควบคุมกำกับ เจ้าของอาคารไม่ได้ทำการเลี้ยงสัตว์ ไม่มีการให้อาศัย ไม่มีการเพาะพันธุ์สัตว์ นกแอ่นกินรัง เข้ามาอยู่อาศัยเองในอาคารตามธรรมชาติ แต่อย่างไรก็ตามบุคคลที่เก็บหรือครอบครองรังของนกแอ่นกินรัง นั้น จะต้องได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติอาคารรังนกแอ่นพ.ศ. 2540 แต่หากไม่ได้รับอนุญาตตาม พระราชบัญญัติฉบับนี้ถือเป็นการเก็บหรือครอบครองรังนกที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย มาตรา 21 พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535

“ห้ามไม่ให้ผู้ใดเก็บ ทำอันตราย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งรังของสัตว์ป่าสงวนหรือสัตว์ป่าคุ้มครอง”

“ความในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับแก่ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตเก็บรังนกแอ่นตามกฎหมายว่าด้วยอาคารรัง นกแอ่น และผู้ที่อาศัยอำนาจของผู้รับอนุญาตดังกล่าว แต่ต้องปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดย ประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

ต่อมาในปีพ.ศ. 2562 ได้มีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายโดยได้ยกเลิกกฎหมายพระราชบัญญัติสงวน และคุ้มครองสัตว์ป่าฉบับเก่าทั้งหมด และให้ใช้กฎหมายฉบับใหม่ พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ ป่า พ.ศ. 2562 แทนซึ่งพระราชบัญญัตินี้ ถือได้ว่าเป็นกฎหมายที่ปลดล็อกให้กับผู้ประกอบการเลี้ยงนก แอ่นกินรังในอาคารที่อยู่อาศัย โดยได้บัญญัติไว้ใน มาตรา 14 วรรค 2 ห้ามไม่ให้ผู้ใดเก็บ ทำอันตรายหรือมี ไว้ในครอบครองซึ่งรังของสัตว์ป่าคุ้มครอง ยกเว้นรังนกแอ่นกินรังซึ่งได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ จึง ทำให้ผู้ประกอบการที่เลี้ยงนกแอ่นกินรังในอาคารที่อยู่อาศัย สามารถเก็บ หรือครอบครองรังนกได้ หาก ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ แต่อย่างไรก็ตามมาตรา 14 วรรค 4 ได้บัญญัติ“คุณสมบัติและลักษณะ ต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาตและผู้รับโอนใบอนุญาต หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขอรับ ใบอนุญาต และการออกใบอนุญาต อายุใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การโอนใบอนุญาต และการออก ใบแทนใบอนุญาตตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด โดยความเห็นชอบของ คณะกรรมการ ” ซึ่งในปัจจุบันพบว่ากฎหมายอนุบัญญัติตามมาตรา 14 วรรค 4 นั้นยังมิได้ออกมาใช้บังคับ จึงส่งผลให้มาตรา 14 วรรค 2 นั้นยังมิได้ดำเนินการในขณะนี้ ซึ่งนำไปสู่ปัญหาในเรื่องของการขอรับ ใบอนุญาต และเมื่อพิจารณาถึงในส่วนของผู้ประกอบการเลี้ยงนกแอ่นกินรังนั้นจะพบว่ามีกฎหมายอื่นที่เข้า มาเกี่ยวข้องกับ ถึงแม้ว่าจะได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2562 แต่ยังมี ได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายฉบับอื่น ดังนั้นการดำเนินการแก้ไขกฎหมายให้มี แนวทางปฏิบัติให้ สอดคล้องกัน หรือเป็นไปในแนวเดียวกันจึงเป็นเร่งด่วนที่จำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งส่วนของ ผู้ประกอบการและในส่วนของผู้ได้รับเหตุเดือดร้อนรำคาญจากการประกอบการ จากสภาพปัญหาที่ เกิดขึ้นในปัจจุบัน จึงทำให้มีประเด็นที่ควรแก่การศึกษาปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการเลี้ยงนกแอ่นกินรังใน อาคารที่อยู่อาศัยอยู่ 4 ประการดังต่อไปนี้

ประกาศที่ 1 ปัญหาเรื่องการขอรับใบอนุญาต การเก็บ การครอบครองรังนกแอ่นกินรังและคุณสมบัติ ลักษณะต้องห้ามผู้ขอรับใบอนุญาต หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการขอรับใบอนุญาตให้เก็บและครอบครองรังของนกแอ่นกินรังในอาคารที่อยู่อาศัยตามมาตรา 14 วรรค 2 และวรรค 4 พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2562

ประกาศที่ 2 ปัญหาเรื่องการดัดแปลงอาคารที่อยู่อาศัยเป็นอาคารสำหรับเลี้ยงนกแอ่นกินรังตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

ประกาศที่ 3 ปัญหาเรื่องการจัดการเหตุเดือดร้อนรำคาญที่เกิดจากการเลี้ยงนกแอ่นกินรังตามมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ประกาศที่ 4 ปัญหาเรื่องการบังคับใช้ประโยชน์ที่ดินในการเลี้ยงนกแอ่นกินรังให้เป็นไปตามมาตรา 8 (2) การกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินตามผังเมืองรวมหรือตามผังเมืองเฉพาะแห่งพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562

ซึ่งจากการศึกษาค้นคว้าปัญหาการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการเลี้ยงนกแอ่นกินรังในอาคารที่อยู่อาศัยผู้ศึกษาพบว่ามีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ควรแก้ไขกฎหมายให้สอดคล้องกันในส่วนของพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2562 และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยเสนอแนะให้แก้ไข โดยให้ดำเนินการ ยกเลิกนกแอ่นกินรังออกจากกฎกระทรวงกำหนดให้สัตว์ป่าบางชนิดเป็นสัตว์ป่าคุ้มครอง พ.ศ. 2546 ตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า หรือ แก้ไขเพิ่มเติมให้นกแอ่นกินรังเป็นสัตว์ป่าคุ้มครองที่สามารถขออนุญาตให้เพาะพันธุ์ได้ทั้งนี้ ซึ่งการแก้ไขโดยการยกเลิกไม่นให้นกแอ่นกินรังเป็นสัตว์ป่าคุ้มครอง หรือแก้ไขให้เป็นสัตว์ป่าคุ้มครองที่สามารถเพาะพันธุ์ได้ จะส่งผลต่อให้กฎหมายสอดคล้องกันทำให้พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม สามารถควบคุมกำกับการประกอบกิจการเลี้ยงนกแอ่นกินรังในอาคารที่อยู่อาศัยเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการเพาะพันธุ์ การเลี้ยงสัตว์ การประกอบกิจการดังกล่าวจะต้องถูกควบคุมกำกับและดูแลโดยเจ้าหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่น ผู้ประกอบการจะต้องมีการดำเนินการ จัดการสุขลักษณะในการเลี้ยงสัตว์ให้ถูกต้องตามหลักวิชา สุขอนามัย มีระบบบำบัดน้ำเสีย มีการจัดการมูลสัตว์ มีระบบป้องกันเหตุรำคาญที่อาจเกิดจากการเลี้ยงสัตว์ และเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขเฉพาะให้ผู้ประกอบการต้องดำเนินการใดๆเพื่อเป็นการป้องกันเหตุรำคาญที่อาจจะเกิดขึ้นจากการประกอบกิจการได้ ดังนั้นการแก้ไขให้กฎหมายมีความสอดคล้องกันจะทำให้สามารถแก้ปัญหาเหตุเดือดร้อน เหตุรำคาญที่อาจจะเกิดขึ้นได้

2. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ควรแก้ไขเพิ่มเติมให้ครอบคลุม ข้อความในมาตรา 25 เหตุที่อันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนถึงแม้ว่าเหตุนั้นไม่อาจทำให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ แต่หากผู้ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุนั้นๆเป็นบุคคลที่อยู่ในกลุ่มเปราะบางเช่น ผู้ป่วยจิตติเยิง ผู้พิการ ผู้ป่วยซึมเศร้า ผู้สูงอายุเด็กอายุไม่เกิน 6 ขวบ ผู้มีโรคประจำตัวเช่น โรคภูมิแพ้ โรคภูมิคุ้มกันบกพร่อง เป็นต้น ก็ให้ถือว่าได้รับความเดือดร้อนรำคาญตามมาตรา 25

3. ข้อเสนอเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร เห็นควรกำหนด คำนิยามเพิ่มเติมในส่วนของ “อาคารเลี้ยงนกแอ่นกินรัง” และควรกำหนดแบบแปลนของอาคารเลี้ยงนกแอ่นกินรัง เพื่อให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการใช้อาคาร ตามแบบฟอร์มที่ได้ยื่นขออนุญาตต่อเจ้าหน้าที่

4. ควรการจัดเก็บอัตราภาษีอากร โรงเรียนและที่ดิน ประเภทอาคารเลี้ยงนกแอ่นกินรังแตกต่างหากจากอาคารประเภทที่อยู่อาศัย

5. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า ตามมาตรา 14 วรรค 2 ในการออกใบอนุญาตการเก็บหรือครอบครองรังของนกแอ่นกินรังในอาคารที่อยู่อาศัยเห็นควรให้แตกต่างหากจากผู้ประกอบการที่ได้รับสัมปทานเก็บหรือครอบครองรังนกแอ่นกินรังจากหน่วยงานของรัฐโดยให้กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และคุณสมบัติ ข้อห้ามในการขอรับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ดังนี้

1. ผู้ประกอบการต้องงดเว้นการเก็บรังนกแอ่นกินรังอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง โดยต้องปฏิบัติตามคำแนะนำและต้องผ่านการตรวจสอบ การรับรองจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ว่าได้งดเว้นการเก็บรังนกอย่างน้อยปีละ 1 ครั้งจริง ทั้งนี้เพื่อให้นกแอ่นกินรังได้พักฟื้นการสร้างรังนก เพราะเมื่อโดนเก็บรัง นกแอ่นกินรังจะทำการสร้างรังใหม่ขึ้นมาทดแทน และเพื่อเพิ่มปริมาณของนกแอ่นกินรังและเป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า

2. ในการประกอบกิจการการเลี้ยงนกแอ่นกินรังจะต้องได้รับใบอนุญาตการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทการเลี้ยงสัตว์ จากเจ้าพนักงานท้องถิ่นและในขณะที่ประกอบกิจการต้องไม่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญแก่ผู้ที่อาศัยอยู่บริเวณข้างเคียง

3. ก่อนจะดำเนินการประกอบกิจการจะต้องมีการสอบถามประชาพิจารณ์หรือสอบถามความคิดเห็นของผู้ที่อาศัยอยู่บริเวณข้างเคียงในรัศมีไม่ต่ำกว่า 200 เมตรว่ายินยอมให้มีการเลี้ยงนกแอ่นกินรังในบริเวณดังกล่าวได้หรือไม่ ทั้งนี้เพื่อเป็นการป้องกันผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตแก่ผู้ที่อาศัยอยู่บริเวณใกล้เคียง

4. ในการประกอบกิจการเลี้ยงนกแอ่นกินรังจะต้องดำเนินการชำระภาษีอากรนกแอ่นกินรังตามกฎหมายว่าด้วยอากรรังนกแอ่น

5. อาคารที่ดัดแปลงใช้เป็นสถานที่ที่เลี้ยงนกแอ่นกินรัง อาคารนั้นจะต้องผ่านการตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่ เกี่ยวกับความมั่นคง แข็งแรง ความปลอดภัยว่าอาคารมีความเหมาะสมจะใช้อาคารดังกล่าวเลี้ยงนกแอ่นกินรังได้หรือไม่

6. ห้ามมิให้ผู้ประกอบกิจการโอนใบอนุญาตให้ผู้อื่นที่ไม่ใช่ผู้มีสัญชาติไทย เว้นแต่การโอนใบอนุญาตจะได้รับความเห็นชอบและได้ดำเนินต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่

7. ควรกำหนดผังการใช้ประโยชน์ที่ดินหรือกำหนดโซนนิ่ง พื้นที่ที่สามารถเลี้ยงนกแอ่นกินรังได้เป็นการเฉพาะ โดยให้ราชการส่วนท้องถิ่นกำหนดเป็นผังเมืองเฉพาะขึ้นเพื่อป้องกันผลกระทบที่จะเกิดต่อสุขภาพและด้านสิ่งแวดล้อม และเพื่อเป็นการส่งเสริมอาชีพสร้างรายได้ให้แก่ประชาชน โดยกำหนดให้พื้นที่ใดเลี้ยงได้ พื้นที่ใดห้ามเลี้ยง และหากพบว่ามีการฝ่าฝืนใช้ประโยชน์ไม่ตรงกับที่กำหนดตามผังเมืองรวม ผังเมืองเฉพาะ ผู้ประกอบกิจการจะต้องทำการรื้อถอนอาคารและจะต้องชำระค่าปรับรายวันจนกว่าจะได้รื้อถอนอาคารแล้วให้แล้วเสร็จ

เอกสารอ้างอิง

คู่มือพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (พิมพ์ครั้งที่ 2 เมษายน พ.ศ. 2562) โดย

ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข

คู่มือวิชาการ ระบบการจัดการเหตุรำคาญและกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ สำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม

กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข

คู่มือพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ฉบับประชาชน

คู่มือพระราชบัญญัติ สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2562

บทความ

กฤตยา พรหมทองดี, พัชรวรรณ นุชประยูร :วารสารรัชต์ภาคย์ปีที่ 13 ฉบับที่ 29 เมษายน-มิถุนายน 2562
TCI คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ “ปัญหาการใช้ประโยชน์ที่ดินตามกฎหมายกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมออกตามความ พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518”

อนวัช บุรพาชน สำนักควบคุมและตรวจสอบอาคาร “สาระความรู้ พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522”
กองนิติการ กลุ่มงานกฎหมาย กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช “สรุปสาระสำคัญ พระราชบัญญัติ สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2562”